

דפי עיון

"ליהודים היתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.
וכך הוא אומר:
"כי נר מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

במפרשים

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משואות-רצחק

יו"ל ע"י מ. מושקוביץ * משואות-רצחק 79858, ד.ג. שדה-גת * טל': 08-8581440 * פקס: 08-8503835

שנת תשס"ג פרשת ואתחנן

א. ספורנו - עם פירוש הרב י. קופרמן.

פרק ה' פסוקים ג' - ו': פקק ה'

- (ג) היום קלטנו חיים. לפיך אתם -
- פונתי חברית הנקנים לפרך' -
- קדור את ענייכם באפן שהדורה הקאים
- שלא היו בעת הפרית קואה², תקמו מה
- שאתם טקקלים עליכם³.
- (ד-ו) קנים בקנים. כלתי קלום ופראות

פרק ה'
ג

1. לרבינו שיטה יחידית במציאת זמני לפיה נכרתה כגן בית חרשה עם דור באי הארץ, על הנוסח הישן והמקורי של עשרת הדברות, וכל המשמח טהפ. זהו מעין כרית תורב תרשה, לעומת כרית חורב ואשונה בוסן קבלת החורה (פרשות יתרו-בשפטים) טהו גיטא, ולעומת כרית ערבות טראב (פרשת כי תבא) מאירך גיטא. 2. סומן מיטתם לארץ יעו קץ היסין, כי לא תתורש דת לעולם. 3. ואם ישאל השואל, לטם מה נחרזה טהדורה כחרא של כרתת כרית חורבנן ישיב יבני לסיטתו. כי השינויים שחלו כרובת עם ישראל כתרעה טחטא העגל וכתטא הכדוליס, הם אשר חייבי את חירוש הכרית לפי דוחט הרחמיט של דור באי הארץ, היא ידונה הקרבת יעד כי יבא שילהי. כי אגרייתו וישראל חד היא, ולכן כהתאם לרבת ישראל נקבעה האורייטא המדייכת אותם. אילו היתה דק כרית רובם מהדורה קטא כהקמת כאשר היו שס, לא היתה חלה על כל מצותה כמינן המשכן, כליו, מסחתי וכתתי (רבינו יקרא יא, ב), וכן לא על זייני כמת נסכים כקדמותה עילה ושלמים (רבינו במדבר טו, ג-ד) ועוד.

ד-ו

- 4. על פי שיטת רבינו באכונה כין פנים כפנימי
- וכין פנים אל פנים. עיין טהות יט, טו, דיה
- כפס העני, כמדבר יב, ב, בענין נכואת משה, ועוד.
- 5. כלומר, נוסח הכתוב בעשיית הדברות

לקלה, אכל קעורכם משפתמשים כחופשים⁴.
לאמר, קנים כפנים דקר היי' עליכם...
"לאמר אנכי". כמו שבאר לסעלה "וידבר
אלהים את קל-הדקרים קאלה לאמר:
אנכי"⁵ וכו' (שמות כ, א ט). אקנס עמיתתי
"עין הי' וביעיקם" קימה "להגיד לקם את
דבר הי' פי קראתם"⁶.

שבאמתכן מקביל לנוסח שבשיטת רבינו, דבר המלמד על כך שלא חל שינוי כתיבי חלק זה מן הכרית, (כי אם ככוחתי הכרית). לעומת המצוה שבפרשת בא (לפני מתן חורה בעודם כארץ מצרים) אשר המביא הוא "ואמר... לאמרי, היי' החל בעשות הדברות כא הטיחתי וידבר היי'... לאמר" [על המשמעות המיוחדת של ניסוח זה שכציר דק אצל משה רבינו שקיבל חירה כפני וספרה הלאה, ולא אצל אף נביא אחר (פרש ליהושע, אשר כירוע היה הוא כין מקבלי החורה - עיין משן חכמה הקרמה לספר שמות) עסקו חכמי האחרונים בנות האלכריים, הרב הופמן רעה, נראה לפרש (עיין נצי"ב באריכות למבלתא פרשת בא יב, א) שיריביז מצין את ההליך של תורה שבעל פה, ואילו "לאמר" מצין את ההליך ההסגבה של תורה שכתוב (כדברי חז"ל ככא כחרא טו, א): הקביה אטת, ומשי' אומר וכו'...]. אשר להקדמת ליסור הויה שבעל פה על ידי משה רבינו לעצם כחיבת חורה שככתב, עיין הקרבת רשרה לפרעה משפטים, ועיין עוד בטיורשנו לרבינו רבינו סין פרשה כחוקתי. 6. רבינו מפרש את הטקיקים בצורה כואת שכל עסק ה (פרש למלה "לאמר" כסוף) הוא סעין סאכר טוסגר סכא לכאר כדיבור הי' אל בני ישראל "כהר חוהך האשי' לא נעשר ישירות אליהם, אלא באמצעות משה (עיין פסוק כד להלן וביאור רבינו כזה). כוה מפרש רבינו על פי העיקרון שהויה רשיי' (יפוסב על דברי הי' עמכם כוה מתוך האש לאמר אנכי הי' וכו', ואנכי עומד כין הי' רבינו כס"ד).

21

אמת

שאלות

1. מהו תקושי האסריז את כרשננו סטוקונז?
2. כרשננו קופצ שתי צורות של קיום מצוה, מה חן ואם חספזל סקיקון?
3. חספזל סין הארון לעצמ חספזל סם סקיום מצוה לו איך ולמה?
4. מהו לפי חספזל של מצוה לו והאם חיו חספזל אחיד?

* * *

ה. משך חכמה עם פירוש הרב י. קופרמן.

הרי השורר והסופר יכל כחמקד.
 הא דברכות ראשונים וסופר כן יו לא נאמר
 שור חסוד, וראת סיסם לחן הטעם נשם פסיק
 יאן, כי השבת מילה על חיריש העולם, וכמו בעת
 הברואה הנה כולם יצבינום לעצמם נבראו וכל
 נברא היה שמח בבריאתו על צד השלמות, כן
 כיום השבת צריך לבחור כל בריה מאדם עד
 בהמה, אולם כגאן פיריש הטעם שזה מורה על
 יציאת מצרים ועל חירותם, הרבה השם להכובע
 זכר יציאת מצרים — התקשרות השבית עם האסיה
 הישראלית — בסך הפולין על ראש לעמות יג.
 סוף, ובציצית ככנר נכמדבר סוף, מאו ובשבת יום
 סוף בסוף, שימא ככולם י הוראה על סוף החירות
 על ידי ההשגחה, ודיו אסינא שבספור חסוד ככר
 בא בהם הטרחה ליציאת מצרים — זה ככבוד
 יחיד וכבוד המור ינתקדקו בספר רחם לעצמו
 סוף יג — אין צורך לייסכחו בבבת לקבוע בהם
 זכר ליציאת מצרים, לכן אמר וישורן המורד.

(ה, יד) . י חולין ס, א אפי כן יתקע כן ילי
 כל מעשה בראשית כסופמן נבראו, דעתי נבראו,
 כצבינום נבראו יעצמם ייכולו השמים והארץ יכל
 צבאם, אל חסוד צבאם אלא צבינום . י וכן סקים
 אסוד, לעין בהמה ואם או אחרת נגשרו כל זה על
 סוף חסיסה השבת כחשבו יחיד לעומת פרשתנו
 הסופרת את השבת כסוד עליוס פולין . י כלומר,
 כסוד על המדם ככנריו וסופמן כלס ויא חספזל.

שאלות

1. מהי מדיוק קופעתו של כרשננו על הנאמר סטוק כאן?
2. כרשננו חספזל את חסופתו על חספזל סין דפרות ראשונות לאחרונות, איך
 הוא עולם זאת?
3. מה סירוב: "כולם לצבינום ולעצמם נבראו" ואם חספזל חספזל חספזל?
4. סוף, סוף ונאמן, איך הע קשורים לעצמן ציוני השבת ואם זה סוף לכאן?
5. למה ניתן היה לחשוב שאין צורך להכיר שור וחמור ולמה סוף זאת יש
 לעשות זאת?

* * *

ז. מדרש רבה.

פרקי פסוק ד:

לו ד ד בר א ת ר : ש ש פ ע י ש ר א ל - רבנן אמרין: בשעה ששלה
 ששה למרום שמע למלאכי השרת שהיו אומרים להקדוש ברוך הוא: 'ברוך
 שם כבוד מלכותו לעולם ועד'. והגיד אותה לישראל, ולקה אין ישראל
 אומרים אותה בפרהסיא? אמר ר' יוסי: למה הדבר דומה לאהר שגב
 קוזמין מתוך פלסין של מלך, נתנה לה לאשתו ואמר לה: אל תתקשרי בה
 בפרהסיא אלא בתוך ביתך. ואכל ביום הכפורים שהן נקיים במלאכי השרת
 הן אומרים אותו בפרהסיא: 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'.

4/---

למחרת

שאלות:

1. למה הים צריק משה "לשנוב" אחריה לו ואם המיוחד פה?
2. האם משווה את משה ל"אחד לשנה" וכי יתכן כן לומר על משה רמנו אפיו הנסיאים, מה כוונת המדרש בבק?
3. מה יום הכיסורים משנה את המצב?
4. מה הרציון בכל זה?

* * *

ז. ספר החינוך.

פרק ו' פסוק ט"ו:

תבג. לקבץ קטונה בפתחים

לקבץ קטונה קטונה בימיו. שואמר. וקמקם
 על-קנות ביסוף ובשפירי. ופניו קטונה הוא.
 שבוהבין שפי קרשיח כן חתונה דקלף אסר.
 ופניו. קפס. ור. ובשפירי. וקנה אם שפמי עד
 פל-קפרי. וקבצין אלקה קטונה ספח חנית.
 ובשפירי פסקנה לקיח וקרוז לקבץ באמנות
 פסם קבליח גואו לביתו נאמה. וקמו שפמתי
 גפניו פתאלין. וקפניו שפמרו וקרוזם לקבץ
 פסקנה ו (מטח לג א): קטר רפי זירא. קטר כב
 פסקנה. קטר שמואל: קבנה קבילה פתמח קליש
 פקליון קטר רבה קבנה להויקא פקטח פקטוח
 לקטות קבצים. פאי טקפח ז קבנו אקרי: פי
 קידי קבצנז קיח (ה- ספניסז וקפיט אקדיס: קי
 פייח ט) קבנה קידי.

שאלות:

1. מה קיוון המצוה כאן?
2. ברשנו - כדרכו סכל ספר החינוך אחכ טעם - נואוק פיוני למצוות, מהי תופתו לכך כאן?
3. מה דומה מצוה זו למכילין?
4. תכלין, צביות, מצוות, מה המפיל ואם המשותף פתומק?

* * *